

opusdei.org

List pápeža Františka k blahorečeniu Álvaro del Portillo

List pápeža Františka Mons.
Javierovi Echevarría, prelátovi
Opus Dei, pri príležitosti
blahorečenia Álvaro del Portillo

28.09.2014

Drahý môj brat,

Blahorečenie Služobníka Božieho,
Álvara del Portillo, verného
spolupracovníka sv. Josemaríu

Escrivá a jeho prvého nástupcu vo vedení Opus Dei, je príležitosťou pre osobitnú radosť pre všetkých veriacich Prelatúry, ako aj pre Teba, ktorý si bol dlhý čas svedkom jeho lásky k Bohu a k ľuďom, svedkom jeho vernosti Cirkvi a jeho povolaniu. Aj ja sa chcem pridať k tejto vašej radosi a vzdávať vďaky Bohu, ktorý zdobí tvár Cirkvi svätosťou jej detí.

Jeho blahorečenie sa uskutoční v Madride, v meste, kde sa narodil a strávil svoje detstvo ako aj roky dospievania. Tu sa začal jeho život formovať v jednoduchosti rodinného života, prostredníctvom priateľstva a služby iným ľuďom, napríklad keď navštevoval odľahlé predmestia Madridu, aby tam poskytoval ľudskú a kresťanskú formáciu mnohým ľuďom v núdzi. A v tomto meste sa predovšetkým odohrala udalosť, ktorá navždy poznačila celý jeho ďalší život: bolo to stretnutie so sv. Josemaríom Escrivá, od ktorého sa

učil každý deň sa viac zamilovať do Krista. Áno, zamilovať sa do Krista. Toto je cesta svätosti, ktorou sa musí uberať každý kresťan: nechať sa milovať Pánom, otvoriť si srdcia voči jeho láske, a dovoliť mu, aby to bol práve on, kto riadi naše životy.

Rád si spomínam na strelné modlitby, ktoré tento Služobník Boží často opakoval, obzvlášť pri osobných oslavách a výročiach: „Ďakujem, odpusť mi, pomôž mi ešte viac!“ Tieto slová nám vrhajú viac svetla na jeho vnútorný život a na jeho vzťah s Pánom, a môžu sa tiež stať novým impulzom aj pre náš vlastný kresťanský život.

Na prvom mieste je tu *Ďakujem Ti*. Toto je spontánna a okamžitá reakcia duše, keď zažíva Božiu dobrotu. A ináč to ani nemôže byť. On nás vždy predchádza. Nech by sme sa my akokoľvek usilovali, jeho láska je tam vždy ako prvá, ako prvá sa nás

dotýka a pohľadza nás. *On nás predbieha.* Álvaro del Portillo si bol dobre vedomý, aké množstvo darov mu Boh dal a bol vďačný Bohu za prejav tejto otcovskej lásky. Nezostal však len pri tom: keď si uvedomoval lásku Nášho Pána, v jeho srdci sa vtedy rodila túžba nasledovať ho s ešte väčšou odovzdanosťou a veľkodušnosťou a žiť životom pokornej služby iným ľuďom. Osobitne význačnou bola jeho láska k Cirkvi, Neveste Kristovej, ktorej slúžil so srdcom, v ktorom nebolo miesta pre svetské a osobné záujmy, pre nezhody, srdcom otvoreným voči všetkým ľuďom, vo všetkých hľadajúc to čo je pozitívne, čo zjednocuje, čo je konštruktívne. Z jeho úst nevychádzali slová sťažností a kritiky, dokonca ani v tých obzvlášť ťažkých časoch, namiesto toho, ako sa to naučil od sv. Josemaríu, vždy reagoval modlitbou, odpustením, pochopením a úprimnou dobročinnou láskou.

Odpusť mi. Neraz sa priznával k tomu, že seba samého vnímal ako by bol s prázdnyimi rukami pre tvárou Božou, neschopného odpovedať na toľkú štedrosť. Avšak priznať si našu biedu ľudských bytostí nie je výsledkom zúfalstva, ale dôverného odovzdania sa Bohu, ktorý je naším Otcom. Znamená to, že sa otvárame voči jeho milosrdenstvu, jeho láske, ktorá je schopná obnoviť náš život. Jeho láska nás neponižuje, ani nás nevrhá do hĺbok našich vín, ale nás objíma, dvíha nás z našich pádov a umožňuje nám znovu napredovať s väčším odhodlaním a radosťou. Služobník Boží Álvaro vedel, ako potrebujeme Božie milosrdenstvo a venoval veľké množstvo svojich síl, aby povzbudzoval ľudí vo svojom okolí, aby pristupovali k sviatosti spovede, k tejto sviatosti radosti. Aké dôležité je pocítiť túto nežnosť Božej lásky, a dospieť k poznaniu, že ešte stále máme čas milovať!

Pomôž mi ešte viac. Áno, Pán nás nikdy neopúšťa, vždy stojí pri nás, sprevádza nás na našej ceste, a každý deň od nás očakáva nové prejavy lásky. Jeho milosť nám nikdy nebude chýbať a s jeho pomocou môžeme šíriť jeho meno po celom svete. Srdce nového Blahoslaveného žilo túžbou prinášať Dobrú Zvesť všetkým ostatným srdciam. A tak precestoval mnohé krajiny, aby v nich podnecoval nové evanjelizačné projekty, nenechal sa odradiť ťažkosťami, pohýnaný láskou k Bohu a ku svojim bratom. Ten, kto hlboko spočíva v Bohu, dokáže byť veľmi blízky aj iným ľuďom. Prvou podmienkou ohlasovania Krista je milovať ľudí, pretože Kristus si ich zamiloval ešte skôr, ako ich začneme milovať my. Musíme zanechať svoje egoistické záujmy a lásku k pohodliu, a vychádzať v ústrety svojim bratom a sestrám, pretože práve tam nás očakáva Pán. Nemôžeme si nechať svoju vieru len pre seba, viera je dar,

ktorý sme dostali, aby sme ho ďalej odovzdávali, aby sme sa oň podelili s ostatnými.

Ďakujem Ti, odpusť mi, pomôž mi ešte viac! V týchto slovách je vyjadrené pnutie ľudského života, ktorý je zameraný na Boha. Je to život človeka, ktorého sa dotkla tá najväčšia Láska, a ktorý naplno žije z tejto lásky – je to človek, ktorý aj keď zakúša svoje vlastné ľudské slabosti a obmedzenia, dôveruje v Božie milosrdenstvo, a chce, aby ho celé ľudstvo, všetci jeho bratia a sestry, zakúsili tiež.

Drahý môj brat, Blahoslavený Álvaro del Portillo nám posielal veľmi jasné posolstvo. Hovorí nám, aby sme dôverovali Pánovi, že je naším bratom, naším priateľom, ktorý nás nikdy nesklame, a vždy bude pri nás stáť. Povzbudzuje nás, aby sme sa nebáli ísť proti prúdu a trpieť za ohlasovanie Evanjelia. Učí nás tiež,

že v jednoduchosti a všednosti nášho každodenného života, môžeme nájsť istú cestu k svätosti.

Chcem poprosiť všetkých veriacich Prelatúry, kňazov aj laikov, ako aj všetkých tých, ktorí sa zúčastňujú na jej aktivitách, aby sa za mňa modlili. A súčasne im všetkým udeľujem svoje apoštolské požehnanie.

Nech vás Ježiš žehná, a nech vás Panna Mária ochraňuje.

S bratským pozdravom,

Franciscus